

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

תקעו בחדש שופר

כל החדשים נקראו 'חדשי השנה', מה שאין כן תשרי נקרא 'חדש' סתם - חידוש כללי לכללות העולמות והתהוותם מאין ליש. לפי שבו יש ראש השנה שהוא בחינת ראש ומוחין של השנה. (לקוטי תורה דרושים לר"ה נג, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אינו מובן למה צריכים לתקיעת שופר גשמי - אם העיקר הוא התשובה בעומק הלב, ה"י די בצעקת הלב בקול פשוט מן המצר, שבצעקת הלב ודאי מעורר רמים יותר מעל ידי קול גשמי דשופר? אך הטעם הוא מפני שעיקר יום הדין הוא על הפרנסה בחיים טובים גשמיים ולא על הנשמה מצד עצמה לבד, לכן צריך שניהם: קול השופר של איל שהוא בהמה וצאן גשמי לעורר רמים רבים על חיי הנפש בגוף שוהו כמו בחינת חיי בהמות; והתשובה בצעק לבם ברוחניות לעורר רמים רבים על חיי הנשמה האלקית לתקן ולמלאות כל חסרון ופגם דשם הוי' שבנשמת אדם למטה ולמעלה.

(עטרת ראש' שער ר"ה כא, ב [44])

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

לכאורה הלא ראש השנה הוא יום טוב, ואיך שייך בו דין? והענין הוא שבו נברא אדם הראשון, וידוע דכל ענין הדין הוא מצד חטא עץ הדעת שחטא אדם הראשון, ולכן כיון שאז ה"י התחלת הדין על חטא הנ"ל, הוקבע בו כל ענין הדין מעבירות כל אחד ואחד. ובוהו יובן גם כן מה שמועיל הזכרת זכות אבות כדי שיוכו בדין - כיון שכל ענין הדין הוא מצד חטא עץ הדעת, והאבות הם תקנו ענין זה.

(אור התורה דרושים לר"ה ב'תמב)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

אמרו רז"ל בכ"ה באלול נברא העולם, אם כן, יום ששי למעשה בראשית ה"י ראש השנה, ואיך עשה מלאכה בראש השנה שנאמר "תוצא הארץ נפש חיי" ו"נעשה אדם" - שזה ה"י ביום ששי שהוא ראש השנה, ויום טוב אסור בעשיית מלאכה כמו שבת? אך לא יוקשה, דקדושת יום טוב תלוי בישראל שישראל

אינהו דקדשינהו לזמנים ואם כן קודם בריאת אדם הראשון לא ה"י קדושת יום טוב כלל, ולכן לאחר מאמר נעשה אדם שנברא אדם הראשון לא ה"י מאמר עוד.

(ספר המאמרים תרכ"ז ע' קטו)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

עיקר הדין ומשפט הוא על חיים הרוחניים לא על חיים גשמיים בלבד כי אם על חיים רוחניים, אמת על חיות גשמי גם, אלא שהעיקר הוא על חיות רוחני, כי נשמות מצד עצמם אינם שייכים לגשמיות, ואלו ה"י הכוונה בשביל גשמיות, ה"י מספיק המלאכים דבריאה יצירה עשי' הרוחנים או בעולם הזה הגשמי, אבל הנשמות נבראו בשביל רוחניות.

(תורת שלום ע' 29)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

מורנו הבעל שם טוב ה"י מסדר את התקיעות ביחד עם החבריא, אבל פעם אחת הוא סידר את התקיעות ביחד עם אנשים פשוטים וילדים - את בעל ה"תולדות" הוא ציוה לסדר את התקיעות עם החבריא - והאנשים הפשוטים עם הילדים צעקו: אבא שבשמים רחם נא! וזה פעל יותר מהכל.

(ספר השיחות ה'תש"ה ע' 6)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

השייכות של יום הדין דראש השנה עם הגאולה מודגש גם בכך שבראש השנה היא העבודה דקבלת מלכותו ית', למלאות בקשתו של הקב"ה "תמליכוני עליכם", שמלכותו ית' קשורה ומתגלית בשלימותה על ידי דוד מלכא משיחא (שענינו ספירת המלכות).

מזה מובן, שבעמדנו כעת ברגעים האחרונים לפני הגאולה (ע"פ כל הסימנים, כנ"ל) - הדין בימים אלה (ימי הדין) צריך להביא את העיקר ושלימות ד"והצילו" - הגאולה האמיתית והשלימה. ותיכף ומיד ממש - בלי להכנס לשקלא וטריא בזה - אין לכך זמן, כי צריכים כבר לקבל את פני הגאולה האמיתית והשלימה ודוד מלכא משיחא, וכ"ק מו"ח אדמו"ר בראשנו - מובן איפוא, שכל שמזדרים בסיום הענינים שקודם לזה, כך מקדימים את הגאולה האמיתית והשלימה.

(ספר השיחות ה'תשנ"ב)